

ma-ri _ ra _ _ a-ra _

rama mama nara Mara

ma-re a-re A-na
me-re me-re I-na

ra-ma ma-re ne-ne
ra-me me-re E-ne

me-re ma-re me-re
ma-re Ma-ra mu-re

Nina are mere.
Mara are mure.

Ura! Ura!

mu-re		u-ra
mu-ra		A-u-ra

Aura e mare.

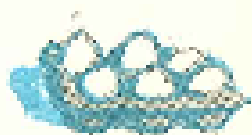
Ni-cu		Ri-ca
Mi-ca		ca-re
Ri-ca		ca-ri-e

— Rica are carie?

— Nu! are carie.

a-re		u-na		Ri-ca
o-re		u-nu		No-ri-ca
o-ra		O-nu		Mo-ni-ca

Anica are

Onica are un ou.
E un ou mare.

Alina e cu Lina.
Alina are un an.
Lina e mare.
Ele au lalele.

Luca e la mine.
— Luca, ai alune?
— Am un cu alune.

Lică e mare.
Mălina e mică.
Ea e cu mama.
— Mamă, Lică ară!

mamă	mură
ramă	nară
lamă	cară

Călin e cu Marica.
— Căline, un cocor!
— O, un cocor mare!

lac		car		lan		mac
loc		cor		lin		mic

Mar-ce-la

Ea ce-re.

Tică e cu Marcela.
Marcela ia o carte.
— Ce carte ai luat?
— O carte cu

Tică cere un toc.

a-vi-on

ve-cin

ci-ne

a-vi-o-nul

ve-ci-nul

e-li-ce

Vecinul meu

— Cine vine la noi?
— E vecinul meu, Vicu. El are un avion.
Ce elice mare are avionul!

pe-nar | ca-pac
pe-na-rul | ca-pa-cul
pe-na-re | ca-pa-ce

ci-ne | pic | Ce-ci-li-a
 | pic-tat |

Penarul

Pavel are un penar. Pe capac e pictat un păun.

Vine Cecilia. Ea cere o linie.

Pavel caută linia.

— Pavele, cine a pictat penarul?

Ce pene colorate are păunul!

a-ni-mal | e-li-ce | el ci-tea
a-ni-ma-le | pi-tu-li-ce | ea ci-tea
 | pe-li-can | pur-cel

Cartea lui Paul

Paul citea o carte.

La el a venit Mircea.

— Ce carte e, Paule?

— O carte cu animale. Uite o vulpe, un lup,
un purcel, un pelican, o pitulice.

— Ce multe animale!

sa-ni-e | ve-sel | a-lu-ne
sa-ni-a | ve-se-lă | a-lu-ne-că
El cum-pă-ră. El a cum-pă-rat.

Sania

E iarnă.

Tata a cumpărat o sanie.

Vasile se urcă pe sanie.

— U, u, sania mea!

Sania alunecă la vale. Ea lasă urme pe omăt.

Ce vesel e Vasile!

ca-să | es-te | ie-pu-re
a-ca-să | po-ves-te | Ie-pu-ri-că
min-te | toc
cu-min-te | toc-mai

Poveste

Sorina este acasă.

— Mămico, cum este povestea cu Iepurică?

— Ascultă! Iepurică a pornit la vecinul său
Rilă-Iepurilă. Pe cărare era vulpea. Noroc cu ursul
care tocmai venea!

Ce cuminte este acum Iepurică!

es-te		ied		Sa-dul
pes-te		ie-dul		Sa-du-lui
El du-ce.		El a-du-ce.		

Iedul lui Tudor

Peste apa Sadului este un pod. Pe pod vine Tudor. El duce acasă un ied.

- De la cine ai iedul, Tudore?
- De la nenea Dinu.
- Ce ied mic!

Un vis

Dorina a adormit.

Apare un pitic. El e mic, mic de tot. Piticul duce o lampă. El ridică lampa. Se uită la Dorina.

Dorina sare din pat.

— Cine este?

Piticul dispare.

în-tîi | pîi-ne | da-tă
în-tî-ia | pîi-nea | în-da-tă

El mă-nîn-că. | Eu mă î-nec.
Noi mîn-căm. | El se î-nea-că.

La masă

E ora mesei. Întîi iau loc la masă tata cu mama.
Apoi, noi, unul cîte unul.

— Anca, ai uitat pîinea!

— Îndată, mamă!

Anca aduce pîinea la masă. Mîncăm supa.
Pîrvu se îneacă.

— Pîrvule, mănîncă încet!

du-ce		în-ce-pe		mun-te		rîu
con-du-ce		în-ce-pem		pun-te		rî-ul

Noi cîn-tăm. | Ei cîn-tă.

Noi cîntăm

Noi cîntăm în cor un cîntec de iarnă.

Irina, Aurica, Sandu, Maricica, Costel cîntă cu noi.

Cecilia ne dă tonul. Ea ne conduce. Acum, începem:

Vine iarna de la munte,
Peste rîu ea pune punte.

bu-nic		bar-că		par-te		dar
bu-ni-cul		bar-bă		îm-par-te		da-ruri

Bunicul

Bunicul a venit la noi. Ce bine ne pare!

— Bine ai venit, bunicule!

Bunicul ne sărută pe rînd. Apoi, el ne împarte daruri. Lui Bucurel îi dă o barcă cu motor. Mie îmi dă o tobă mică.

Ce bucurie pe noi!

bob		do-uă		El se ur-că.
bo-bul		no-uă		Ei se ur-că.
		vo-uă		
		ca-ba-nă		pîr-ti-e

La cabană

Barbu e cu tata la cabană. Nu departe de cabană e pîrtia nouă de bob.

— Tată, ne dăm cu bobul?

— Da.

Ei se urcă în bob. Ce repede alunecă la vale!

I-on		a-ră		roa-tă
I-oa-ne		moa-ră		roa-ta
soa-re				poa-le
soa-re-le				poa-le-le

La moară

E ora nouă. Tata vine acasă.

— Ioane, mâine ne ducem la moară să măcinăm.

Pornim cum răsare soarele.

Moara este la poalele dealului. Ea are o roată mare. Pe roată cade apa:

Taca, taca, tac!

Taca, taca, tac!

vi-oa-ră | poar-tă | coar-dă
vi-oa-ra | poar-ta | coar-da

Mi-oa-ra | Toa-der
în-cear-că

Vioara lui Toader

Oana e la Mioara.

Se aude poarta.

• — Cine vine?

• — E Toader. El aduce vioara.

• — Toadere, cîntă un cîntec!

• Băiatul ia vioara în mîină. El încearcă să cînte.

• Se rupe o coardă. Toader îi pune o coardă nouă.

• Apoi, cîntă o sîrbă veselă.

hai		o-ra		ve-neam
hai-nă		ho-ra		ve-nea
hai-ne		ho-ră		ve-neau

La horă

Horia este vărul meu.

Odată, eram la el, în satul Hotarele.

Duminică, mă duceam cu Horia la horă.

Acolo, veneau oameni din mai multe sate.

Ei purtau haine cusute cu modele colorate.

În timp ce jucau hora ei cântau:

Alunelul! Alunelul!

Hai la joc!

vî-nă-tor		vî-nat		har-nic
vî-nă-toa-re		vî-na-tul		har-ni-că
tot			la-u-dă	
tot-dea-u-na			lă-u-dat	

Haiduc

Horia este un bun vînător.

Haiduc este cîinele lui. Ce cîine harnic este Haiduc!

Horia se duce des la vînătoare. Haiduc aduce totdeauna vînatul. Îl pune jos.

— Ham, ham, ham!

Horia îl laudă. Haiduc dă din coadă.

Ce se mai bucură Haiduc!

ra-ză		um-bră
ra-za		um-brit
ra-ze-le		um-bri-te
bar-bă		va-ră
bar-ză		pri-mă-va-ră
ger		zboa-ră
ge-roa-să		a zbu-rat

fa-bri-că		mar-gi-ne		fo-lo-si-tor
fa-bri-ca		mar-gi-nea		fo-lo-si-toa-re
		mun-ci-tor		har-nic
		mun-ci-tori		har-nici
hra-nă		nea-gră		fran-ze-lă

me-se-ri-e		ma-ca-ra
me-se-rii		ma-ca-ra-giu

mi-nă		fi-la-tu-ră		șo-fer
mi-ner		fi-la-toa-re		șo-feri

cea-sul		cîn-tec		a-tîr-nat
ceas		cîn-te-cel		a-tîr-na-tă
um-blă		ne-în-ce-tat		se în-toar-ce
um-blăm		în-cet		se su-ceș-te
		Ea a-jun-ge.		El vrea.
		El a-jun-ge.		Ea vrea.

ci-reș
ci-re-șe

cea-tă
cear-tă

vra-bi-e | o-mi-dă
vră-bii | o-mizi

gîl-cea-vă

Să o mă-nînc.
Să o mă-nîn-ce.

circ | a-rici | bur-suc
cir-cul | a-ri-cii | bur-suci

min-ge | fug | geam | spar-tă
min-gea | fu-ge | gea-muri | spar-te
de-gea-ba | în-cin-ge

re-vis-tă		roa-tă		ti-pă-resc
re-vis-te		ro-ta-ti-vă		ti-pă-reș-te
cu-leg		a-jung		merg
cu-legi		a-jungi		mergi
cu-le-ge		cer-nea-lă		mer-ge

gim-nas-ti-că		semn		în-tîi
gim-nas-ti-ca		sem-nal		din-tîi
		sem-na-lul		

îm-part		fug
îm-par-te		fu-ge
îm-păr-țim		fu-gim

cerb		gi-ra-fă		pi-cior		ră-get
cer-bul		gi-ra-fa		pi-cioa-re		ră-ge-te
		gră-di-na		zo-o-lo-gi-că		

o-che-lari		u-re-che		școa-lă
o-che-la-rii		pe-re-che		șco-lar
Tu citești.			El citește.	

pă-pu-șă		pă-pu-șari		Va-si-le
pă-puși		pă-pu-șa-rii		Va-si-la-che
		ja-che-tă		sce-nă

te-le-vi-zor		des-chi-de		aș-chi-e
te-le-vi-zo-rul		des-chid		Aș-chi-u-ță
fe-li-ci-ta-re		po-e-zi-e		
fe-li-ci-tări		po-e-zii		
Eu de-se-nez.		Voi de-se-nați.		

steag		chip		unchi
stea-gul		chi-pul		un-chiul
ro-chi-e		bu-chet		
ro-chi-ță		bu-che-te		

ma-ni-fes-ta-ți-e

		ghe-te		ghem
		ghe-tu-țe		ghe-mu-it
		ghe-tu-țe-le		ghe-mu-i-te
a-te-li-er		cli-pă		gher-ghet
a-te-li-e-rul		cli-pe		gher-ghet-furi

în-ghet-ă-tă		bu-zu-nar		ghet-re-tă
în-ghet-at		bu-zu-na-re		ghet-re-te
vîn-ză-tor		lă-co-mi-e		
vîn-ză-to-rul		la-com		

e-xer-ci-țiu

e-xer-ci-ții

ki-lo-gra-me

ki-lo-gram

ki-lo-gra-mul

cum-pă-ră-turi

pix

fix

ex-pli-ca-ți-e

ex-pli-ca-ții

ma-ga-zi-ne

ma-ga-zin

ma-ga-zi-nul

ki-lo-me-tru

stra-dă

stra-da

stro-pesc

stro-peș-te

strat

stra-turi

stra-tu-ri-le

stro-pi-toa-re

stropi

stro-pii

în-vi-o-rea-ză

în-vi-o-ra-te

scri-e
scriu

scris
scri-soa-re

poș-tă
poș-taș

răb-da-re
ne-răb-da-re

a-be-ce-dar
a-be-ce-da-re

ro-mân
ro-mân-că

ro-mâni
ro-mân-ce